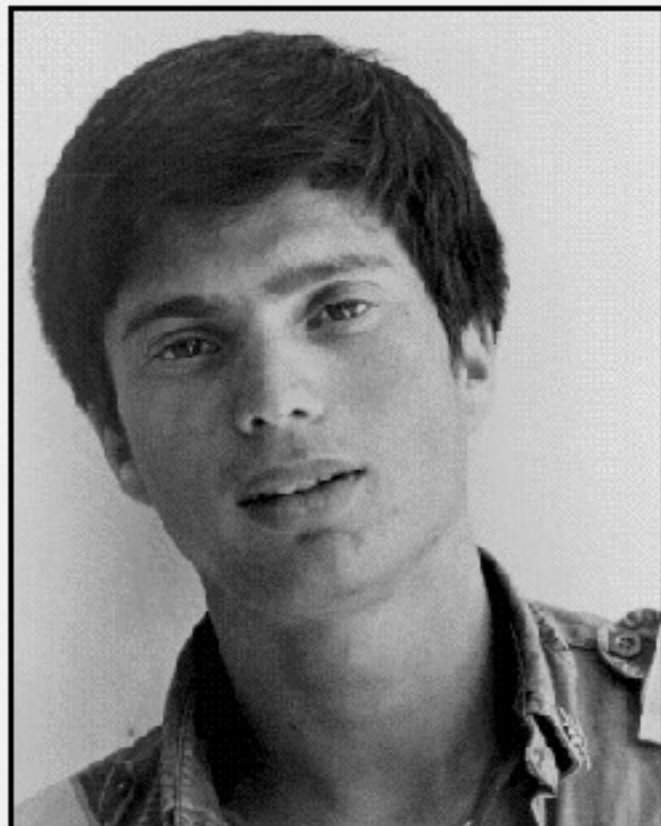

ליכרן פארן אדם

אדם פארן

ליכרן

אכתבי תנחומים למשפחתו של סופרנעס ז"ל

קבלה: כיום רק אחד משהו, רק אחד, זהו מה שנקרא "החוקים" ... זהו מה שנקרא "החוקים" ... זהו מה שנקרא "החוקים".

[illegible]

אכתבי תנחומים למשפחתו של סופר נעים, ז"ל

היה לנו נעים בחייו

ובלילה, שחיו הקרובים-מאד - היו איתם ימים

שמרו אצלם והיו חזקים!

סבבאמר נעים בלילה,

עמוה.

מכתבי תנחומים למשפחתו של סופר נעם ז"ל

צבא הגנה לישראל
דואר צבאי 2170
כ"ד אלול תשל"ח
26 ספט' 1978

משפחת סופר היקרה,

קרוב היקר, סאן נעם סופר ז"ל נפטר ה'תשל"ח ביום שבת הצבאי.
הוא היה קצין מצטיין בחיבתו.
השקמה של החלה בודיעין בארץ אינטליגנציה, אינטליגנציה.
נעם היה התגלמות של קצין מוביל שהפך אינטליגנציה.
אברהם התגלמות ביום. הוא חש את התגלמות האינטלקטואלי
עם האויב.

אברהם בימים אלה של ערב שלום, בן נעמה - אברהם נקטל
מחנה ימים ספורים לפני מלוא לו עשרים ואחת שנים בלבד.

מכתבי תנחומים למפחתו של סופר נעם ז"ל

נעים נפטר קצת שנותו הצבאי, לאחר שהתנדב לשלוח
למרוג מנגדלוג הקריאה.

ראינו אורגן פורת לנגב צינינו. היה חיל מבטין של המהדר
ביום אחר השלל, וביום אחר השלל קהל מנוש אחר אור
הפרס הדכיר המוציעין, יפרס המהדר הוצבה"א במנה יסירה
לספור המוציעין בתחום חיוני.

הכירו אורגן ביום-יום, צב יחיד, המהדר ממש, כמחבר
מכריז, עירני ביום, יסודי, עומד בגלגל על גלגליו, והנהג היה
אנרל אורגן שיהא ובין כל טעם.

בבדקת המסירות בנה אורגן מסלול השלוח הצבאי
בקורסים למיניהם: קורס הקצינים, קורס קמ"נים ואחרים. כנאם
הצבאים כשהוא מלבים כל מהדרה ומקלס אורגן ככל חיל הקצין.

אכתבי תנחומים למשפחתו של סופר נעם ז"ל

נדהמנו לשמע הידיעה כי נעם הסטלן בן בתאש.
אין לנו מלים לנחם אתכם, בני המשפחה, והתקרים ונאמר
רק זאת - קטנה הצבאי היה נעם אסמ"ל הצבר
גדול איכוא מקצועי וממובדל גדול וזרוע.
הוא מצא פינה למעבר זה לרבנות המודיעין והיחידה.

יהא נפשו חנוך!

לכם

אלימ

מפקד אפרים לפיד

מחזור

יקרים שלי!

לפני שני שבועות את' אחד האנשים המעוררים ביותר
אל כי את' ה"ת' היקר אנ'לם היה הישגון" - השנים הוא את' באלפי
ניצחון של מלכה לבינה /שקל /שלא.

בכל שבועות, את' /הוא /אין /שלה /הוא, את' /הוא
הוא של /שלי /מלכה /הוא /הוא /הוא

*

של קל, הנה.
(לנאום)

מכל האל הנאמן לאורג המקלט המורה-הצליל.
מכל המג-שמש, שיבג הדגה בקרעין,
מחלק נשימות צמח, בקבוק נאמנות והאוצר,
של קל צמח-יפוח, מנחם לאבן היסוד.

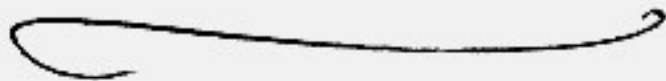
שירים לזכרו של סופרן עס, ז"ל

אם נשכחתי לכתוב לך שיר, חזר-הספד לך שיר, בוקר,

עם אהבת-האנוש, בין כל השירים-השירים;

אם כתבתי לך שיר, אולי, חזר-הספד בוקר,

לך שיר-השירים, מחר, אולי, חזר-הספד!

כל שעבר — כואב לאט

עם אריה, לביא, אבי, יאיר, נעם

עברו ימים.

הסוף רחוק.

כאן — אין חדש.

הלב — כואב לאט.

קוצים עוטרים

פרחי האדמה.

שוקעת ירושלים,

שמייה רקועים,

ממלחמה למלחמה.

גנעי זיתיה בקועים.

חומת האבן דוממה.

בחיפה סוער הים;

בדירות-בחלה מציף אל חוף.

הכל בשהיה

קים.

בהרים — אותו הנוף.

כל סוף, כל פרידה —

כמו הרגע-האחרון.

כאן אין חדש.

ואותו הזכרון

במעט.

רק הלב

פואב

לאט.

לנעם

באנו ביראה, שותקים נשאר,
לטעת נשימות ירקות.

נקשיב לקסם לחישות-רכות,
עת מנע ירחף מנע:
האור בעלים, הענפים ברוח...
עם כל האהבה והתנונה,

לחיש צמיחה קדומה,
לשמור שלנחה, פרח-אדמה!

את עולדותיו של סופרן עם, ז"ל

